

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr.83

Dosar nr.7179/1/2008

Ședința publică din 20 ianuarie 2009

Completul compus din:

Ionuț Matei - Președinte
Mădălina Cristina Buta - Judecător
Ștefan Pistol - Judecător

Magistrat asistent: Iulia Humă

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Raluca Crețeanu.

◆◆◆◆◆

S-a luat în examinare plângerea formulată de petiționarul Toma Claudiu Marius împotriva rezoluției din 1 iulie 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, dispusă în dosarul nr.1331/P/2006.

Au lipsit: petiționarul, pentru apărarea căruia s-a prezentat avocat Mihai Ieremia, apărător ales și intimatul Toma Carmen Ovidiu. Pentru intimata S.C. La Molitoria Cagliese S.R.L. s-a prezentat avocat Trelea Cristina, apărător ales.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul petiționarului a pus concluzii de admitere a plângerii, solicitând achitarea petiționarului pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.289 Cod penal și art.246 Cod penal, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni, în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală.

Apărătorul intimatei S.C. La Molitoria Cagliese S.R.L., în esență, a arătat că rezoluția atacată este legală și temeinică, întrucât petiționarul a săvârșit infracțiunile reclamate și a solicitat respingerea plângerii ca nefondată.

Procurorul, de asemenea, a pus concluzii de respingere a plângerii ca nefondată.

CURTEA

Asupra plângerii de față;

În baza actelor și lucrărilor din dosar, constată următoarele:

S.C. La Molitoria Cagliese S.R.L. a formulat plângere penală împotriva magistratului Toma Claudiu Marius – judecător la Curtea de Apel București, invocând prejudicierea sa prin sentința civilă nr.3576 din 31 octombrie 2001 pronunțată în dosarul civil nr.4394/2001 al Judecătoriei Alexandria de către intimat, susținând că, pe parcursul judecării cauzei, magistratul ar fi comis, cu știință, o serie de nereguli procedurale în scopul pronunțării unei hotărâri nelegale.

În urma actelor premergătoare efectuate în cauză, prin rezoluția nr.1331/P/2006 din 01 iulie 2008 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică a dispus, în baza art.10 lit.a, d și g Cod penal, neînceperea urmăririi penale față de Toma Claudiu Marius, judecător la Curtea de Apel București, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.289 și art.246 Cod penal, întrucât în cauză a intervenit termenul de prescripție a răspunderii penale.

S-a dispus, de asemenea, neînceperea urmăririi penale față de același magistrat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.26 raportat la art.215 alin.1, 2 și 3 Cod penal, deoarece nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Aceeași soluție de neîncepere a urmăririi penale s-a dispus și față de Toma Carmen Ovidiu, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Teleorman pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.246 și art.264 Cod penal, întrucât faptele nu există.

S-a apreciat că în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.246 Cod penal, constând în încălcarea unor dispoziții procedurale, la care se face referire în cuprinsul rezoluției, precum și a unor dispoziții imperative privind taxele de timbru prevăzute în Legea nr.146/1997.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art.289 Cod penal s-a constatat, de asemenea, că sunt întrunite elementele constitutive ale acestei infracțiuni, sub aspect subiectiv conturându-se existența vinovăției în forma intenției indirecte.

S-a reținut că prin inserarea în hotărâre a unor împrejurări nereale privind aspecte care pot atrage nulitatea, în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.289 Cod penal.

Împotriva rezoluției a formulat plângere, în temeiul art.278 Cod procedură penală, petentul Toma Claudiu Marius care a susținut, în esență, că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.246 Cod penal și art.289 Cod penal și a susținut că, în caz contrar, s-ar institui o practică conform căreia judecătorii ale căror hotărâri sunt modificate de instanțele de control judiciar, sunt autori ai infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, iar magistrații care confirmă o procedură de citare prin semnarea unei hotărâri judecătorești și care se dovedește ulterior a nu fi fost legal îndeplinită, sunt autori ai infracțiunii de fals intelectual.

Petiționarul a mai invocat și împrejurarea că Primăria Alexandria ar fi avut calitatea și interesul de a se plânga cu privire la neregularitatea îndeplinirii procedurii de citare, ceea ce însă nu s-a întâmplat și mai mult decât atât a renunțat expres la calea de atac împotriva hotărârii, achiesând astfel la soluția pronunțată.

Prin rezoluția nr.8153/4945/II/2/2008 din 15 august 2008, procurorul șef al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a respins, ca neîntemeiată, plângerea constatând că soluția de neîncepere a urmăririi penale pronunțată în baza art.10 lit.g Cod procedură penală față de petiționar pentru infracțiunile prevăzute de art.246 și art.289 Cod penal este temeinică și legală.

S-a argumentat în sensul că hotărârea pronunțată de petiționar, în calitatea sa de judecător, cuprinde mențiuni false privind împrejurări esențiale referitoare la îndeplinirea unor condiții de legalitate, aspecte care conturează infracțiunea de fals intelectual prevăzută de art.289 Cod penal.

S-a reținut, de asemenea că în cauză au existat indicii temeinice referitoare la existența infracțiunii prevăzute de art.246 Cod penal, constatându-se că pe parcursul soluționării respectivei cauze de către petent, au fost încălcate în mod

sistematic norme de procedură care reglementează activitatea de judecător, care au avut ca efect pronunțarea unei hotărâri vădit netemeinice și nelegale.

Pe de altă parte, avându-se în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de legiuitor pentru infracțiunea prevăzută de art.289 Cod penal și respectiv pentru cea prevăzută de art.246 Cod penal, dar și prevederile referitoare la prescripția răspunderii penale s-a apreciat că în mod corect s-au aplicat în cauză dispozițiile art.10 lit.g Cod procedură penală, acțiunea penală nemaiputând fi pusă în mișcare.

Nemulțumit de soluție petiționarul Toma Claudiu Marius a formulat plângere, în temeiul art.278¹ Cod procedură penală, criticând rezoluția atacată pentru nelegalitate și netemeinicie sub aspectul neînțepării urmăririi penale dispuse în temeiul art.10 lit.g Cod procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.246 Cod penal și art.289 Cod penal.

Petentul a invocat interesul său legitim de a formula plângere, potrivit art.278¹ Cod procedură penală și a reiterat, pe fond, criticile invocate în plângerea adresată procurorului șef al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică de pe lângă Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, solicitând, în esență, admiterea plângerii sale, desființarea în parte a rezoluției atacate și, în conformitate cu art.278¹ alin.8 lit.c Cod procedură penală, reținerea cauzei spre judecare și achitarea sa pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.246 Cod penal și art.289 Cod penal, în temeiul art.10 lit.d Cod procedură penală, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Cât privește admisibilitatea plângerii, Înalta Curte constată că potrivit art.278¹ alin.1 Cod procedură penală, după respingerea plângerii făcute conform art.275-art.278 Cod procedură penală (...) persoana vătămată, precum și orice persoane ale căror interese legitime sunt vătămăte pot face plângere (...) la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

Din examinarea prevederilor art.278¹ Cod procedură penală, rezultă că titularul plângerii nu este doar persoana vătămată, dar și orice altă persoană ale cărei interese legitime au fost vătămăte prin soluția atacată.

În cauză, față de petent s-a dispus neînțeperea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.246 Cod penal și art.289 Cod penal, în temeiul art.10 lit.g

Cod procedură penală, constatându-se că a intervenit prescripția răspunderii penale, iar petentul a înțeles să atace cu plângere soluția adoptată, considerându-se vătămat în drepturile sale prin reținerea acestui temei, în condițiile în care apreciază că neînceperea urmăririi penale ar fi trebuit fi dispusă în temeiul art.10 lit.d Cod procedură penală, nefiind întrunite, în opinia sa, elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Interesul reținerii unui corect temei al neînceperii urmăririi penale nu poate fi contestat de plano, petiționarul în cauza de față fiind interesat să se constate lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor respective și adoptarea unei soluții de neîncepere a urmăririi penale, în temeiul dispozițiilor art.10 lit.d Cod procedură penală, în condițiile în care, în opinia sa, nu există dovezi concludente sub aspectul laturii subiective a infracțiunilor imputate.

Cererea petentului de a se aplica dispozițiile art.278¹ alin.8 lit.c Cod procedură penală, în sensul desființării în parte a rezoluției atacate, reținerii cauzei spre judecare și achitarea sa pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.246 Cod penal și art.289 Cod penal, în temeiul art.10 lit.d Cod procedură penală nu poate fi însă primită. Prin aplicarea dispozițiilor art.278¹ alin.8 lit.c Cod procedură penală, în cauză s-ar ajunge la agravarea situației petentului în propriul demers judiciar (acesta devenind inculpat), în condițiile în care și procedurii reglementate de art.278¹ Cod procedură penală îi este aplicabil principiul non reformatio in peius.

Așa fiind, soluția care ar putea fi adoptată de către instanță, în măsura în care s-ar dovedi întemeiată, ar fi doar admiterea plângerii și schimbarea temeiului neînceperii urmăririi penale, în baza art.21 din Constituția României, în condițiile în care dispozițiile codului de procedură penală nu prevăd, în mod expres, posibilitatea pentru instanță de a proceda astfel.

Pe fond însă plângerea formulată de petentul Toma Claudiu Marius este nefondată.

Din actele premergătoare efectuate în cauză a rezultat că deși în practica sentinței civile nr.3576 din 31 octombrie 2001, pronunțată de către magistratul judecător Toma Claudiu Marius s-a consemnat că procedura de citare a părților a fost legal îndeplinită și acțiunea civilă a fost timbrată potrivit legii, indicându-se și sumele achitate, respectiv 3.000 lei timbru judiciar și 300.000 lei taxă judiciară de timbru, în realitate

acțiunea nu era timbrată, iar procedura de citare cu Primăria Alexandria nu era îndeplinită la data pronunțării.

Ca urmare, constatându-se că hotărârea cuprinde mențiuni neconforme cu realitatea și care vizează condiții de legalitate necesar a fi fost îndeplinite la momentul judecării, Parchetul a reținut, în mod corect, că în cauză s-a conturat infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art.289 Cod penal.

Pe de altă parte s-a mai reținut că în strânsă legătură cu infracțiunea de fals intelectual s-au constatat și indicii privind existența infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor prevăzută de art.246 Cod penal, constând în încălcările sistematice ale normelor de procedură care reglementează judecata.

S-a concluzionat în mod întemeiat că soluționarea unei cereri de chemare în judecată netimbrată, deși în hotărâre s-a consemnat contrariul, admiterea în probațiune a unor înscrisuri reprezentând copii necertificate a căror conformitate cu originalul s-a dovedit discutabilă, reprezintă acțiuni ale petiționarului, care au avut ca efect pronunțarea unei hotărâri nelegale.

Relevante în cauză sub aspectul situației de fapt sunt și actele existente în dosarul penal nr.749/P/2005 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Teleorman din care rezultă că dreptul de proprietate asupra terenului aflat în discuție în litigiul dedus judecării petiționarului, aparține S.C. Maricom S.R.L. Alexandria, care deține și autorizația de construcție pentru o moară de grâu.

Așa fiind, avându-se în vedere situația de fapt rezultată din actele premergătoare efectuate în cauză, soluția dispusă de procuror prin rezoluția atacată apare ca fiind întemeiată, astfel că plângerea formulată de petiționar nu este fondată, urmând a fi respinsă ca atare potrivit art.278¹ alin.8 lit.a Cod procedură penală.

Văzând și dispozițiile art.192 alin.2 Cod procedură penală,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge, ca nefondată, plângerea formulată de petiționarul Toma Claudiu Marius împotriva rezoluției din 1 iulie 2008 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

7
Justiție – Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, dispusă
în dosarul nr.1331/P/2006.

Menține rezoluția atacată.

Obligă petiționarul la plata sumei de 200 lei, cu titlu de
cheltuieli judiciare către stat.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, azi 20 ianuarie 2009.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

LUJU.RO
WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO
LUJU.RO